

Rée.	David.
Ulfing.	Grønborg.
Gleerup.	Hansen, C. H.
Raben.	Hansen, F. A.
Rasmuſſen.	Hansen, J. A.
Rosenørn.	Hermanſen.
Rotwitt.	Hæfferup.
Schroll.	Høier.
Schøler, L.	Jacobſen.
Sideniuſ.	Jagb.
Spandet.	Jenſen, Chr.
Sørenſen.	Jenſen, L.
Tſcherning.	Jugſtrup.
Wilkens.	Johansen.
Winther.	Kampmann.
Alberti.	Knudſen, P.
Andreſen.	Larſen, Chr.
Barſod.	Larſen, J. C.
Boiſen.	Lunde.
Bregendahl.	Mourier.
Bunzen.	Neergaard.
Chriſtenuſen, B.	Oleſen.
Chriſtenuſen, J.	Oppermann.
Claudager.	Oſtermann.
la Cour.	Otterſtrøm.

Fraværende med Orlov.

Mardmann.

Fraværende.

Schøler, B. (ſyg).	Fenger.
Sponneck.	Grundtvig.
Stoekfleth.	Hoffmeyer.
Boſerup.	Kofoed.
Damſjer.	

Stemte ikke.

Bardeufleth.	Madvig.
Claufen.	

Formanden: Rigſdagſmanden for Skanderborg Amtſ 1ſte Diſtrict har Ordet.

Hjerrild: Det Forſlag, her ligger for, gaaer ud paa, ſom jo dets Indhold viſer, at give Fæſteren Afgang til, naar han vil give en ſaaban Priis for Eiendommen, ſom her udtales, at han da ſkulde kunne forlange ſig ſamme overdraget til Eiendom. Dette er, ſom den ærede Ordfører for Udvalget har bemærket, en meget ſtærk Uſvigeliſe fra det, ſom egentlig er Gjenſtand for nærværende Lov (Noi!). Der er et Medlem, ſom ſiger „Nei“, jeg ſiger „Jo“,

og Enhver kan jo have ſin Mening om den Ting; jeg holder i det Hele taget ikke meget af at paalægge ſynderlig ſtarke Ewangſforanſtaltninger i Handel og Wandel, det har jeg tidligere tilladt mig at udtale. Det forekommer mig, at naar der endelig ſkal indføres Ewang, ſkal Ewangen anvendes paa begge Parter, eller det ſkal indrettes ſaaledes, at den funde blive anvendelig paa begge Parter; men det kan nu her eſter mit Begreb ikke ret godt lade ſig gjøre. Man kan meget godt ſige til en Eier: Du ſkal ſælge for den og den Priis, og ſaa ſaaer Du et Tillæg, en Præmie eller Saadant, ſom her er foreſlaaet, men man kan ikke ſige til en Anden: Du ſkal kjøbe (Hør!); og hvorfor kan man ikke ſige det til ham? Fordi det ikke er ſagt, at den Mand har Noget at kjøbe for, og man kan jo ikke forlange, ſaalange der ſkal være Eiendomsret til, at man ſkal være tvungen til at ſælge ſin Eiendom, naar man ikke kan ſaae Noget for den; naar nu den Mand, ſom ſkulde kjøbe, ikke har Noget at give for den paagjældende Eiendom, ſaa er Handelen ſlet ikke god at ſaae iſtand, uden at det vilde komme til at antage en heel anden Skikkeliſe med Handel og Omsætning, end hidtil har været Tilfældet. Jeg kan ſaaledes ikke billige den Anſkueliſe, ſom ligger til Grund for det Forſlag, der, ſom ſagt, er under Forhandling, og idet jeg foreløbig har udtalt dette, ſkal jeg tillade mig at gjøre nogle enkelte Anmærkninger i Anledning af Uttringer, ſom ere fremkomne fra flere Rigſdagſmand. Saaledes har den ærede Forſlagsſtiller i ſin Motivering anført, at det var meget haardt for Fæſtere, ſom kom i Beſiddeliſe af forſaldne Steder under Betingeliſe, at ſætte diſſe iſtand, naar de ſkulle fornye diſſe, uden at have nogenſomhelſt Udfigt til at ſaae Erſtatiſning derfor. Jeg ſkal i denne Henſeende blot bede den ærede Rigſdagſmand om at komme ihu, at, naar der underhandles om et Steds Overdrageliſe i Fæſte, ſom er forſaldent, ſaa glemmer den, ſom ſkal modtage Fæſtet, aldrig, ſaaavidt min Erfaring rækker, at gjøre opmærkſom paa, at der maa tages Henſyn til Stedets forſaldne Tilſtand. Jeg kan udtale dette ſom min beſtemte Erfaring, thi jeg har havt meget med den Ting at gjøre; de have, ſandt